

Arrest

nr. 223 175 van 25 juni 2019
in de zaak X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Dirk GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 maart 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 februari 2019, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt. De beslissing werd op 20 februari 2019 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor verzoeker en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 november 2018 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 1 februari 2019 bracht de arts-adviseur een medisch advies uit, dat luidt als volgt:

“A., E (R.R.: [...])

Mannelijk
Geboren te A. op [...]1975
Nationaliteit: Nigeria
Adres: [...]

Art 9ter §3,4° én §3,5°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door Mr. A.E. in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 14.11.2018.

Vooreerst vraagt U me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 14/11/2018 en 07/07/2017 te vergelijken (Artikel 9ter §3 - 5°):

Mr. A. legt in zijn aanvraag d.d. 14/11/2018 een SMG voor, opgesteld door Dr. R. C. (huisarts) op 15/10/2018 en een ongedateerd attest van dezelfde arts, een attest van arbeidsongeschiktheid d.d. 11/10/2018 van Dr. M.B. (chirurg) en een onvolledig verslag van de daghospitalisatie op 11/10/2018 van dezelfde chirurg. Uit deze medische stukken blijkt dat de volgende diagnose en respectievelijke behandeling van betrokkene ongewijzigd zijn t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 07/07/2017:

hyperthyroïdie (Basedow) behandeld met Strumazol en ernstige neutropenie in de medische voorgeschiedenis, waarbij de regelmatige opvolging nog steeds niet bewezen wordt, noch wordt de behandeling met Strumazol (waarop een neutropenie zou opgetreden zijn begin juni 2017) bewezen, vermits die helemaal niet vermeld wordt in het overzicht van de medicatie bij ontslag op 12/10/2018. Van een uitgevoerde of nog uit te voeren subthyroïdectomie (gedeeltelijke verwijdering van de schildklier) wordt geen verslag voorgelegd, noch laboresultaten in verband met een opvolging voor neutropenie (te kort aan witte bloedcellen). Het voorgelegde SMG bevestigt dus tot zover de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.

Evenwel het voorgelegde medische getuigschrift (en bijlage/aanvullingen) bevat eveneens elementen die niet eerder werden ingeroepen nl.: op 11/10/2018 onderging Mr. A. onder lokale verdoving (rachianesthesie) een ingreep aan de anus wegens een anale fissuur (scheur) van 4mm en geprolabeerde (uitgezakke) hemorrhoiden (aambeien) en betrokkene mocht dezelfde dag nog het ziekenhuis verlaten met 21 dagen werkonbekwaamheid. De fissuur bedekt door een marisk (= een soort van huidwrat bij anale fissuren) en de aambeien werden curatief behandeld. De herstelperiode is momenteel ruimschoots overschreden en er is dus geen nood meer aan pijnstillende (Zaldiar), ontstekingsremmende/ontzwellende (Ibuprofen) en stoelgangverzachtende (Colofiber) medicatie.

Voorliggend medisch dossier objectieveert ook geen verdere medische indicatie voor chronische toediening van foliumzuur (Folavit), een vitamine van de B-reeks, dat voldoende in een normale voeding aanwezig is.

De curatief behandelde anale problematiek vormt geen reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit, noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, noch een medische indicatie voor arbeidsongeschiktheid of een reisverbod meer dan 3 maanden na de ingreep.

De geattesteerde werkonbekwaamheid van >66% en een reisverbod wegens noodzakelijke observatie in een ziekenhuis wegens hyperthyroïdie en ernstige neutropenie¹, vermeld op het ongedateerde attest van een huisarts, worden in voorliggend medisch dossier niet geobjectiveerd noch gestaafd.

Bijgevolg stel ik vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij/zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel (Artikel 9ter §3 - 4).

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.”

Op 4 februari 2019 weigerde de gemachtigde de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.11.2018 bij onze diensten werd ingediend door:

*A., E (R.R.: [...])
Geboren te A. op [...]1975
Nationaliteit: Nigeria
Adres: [...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2,1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 07.07.2017 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 14.11.2018 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 01.02.2019 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Echter het voorgelegde medische getuigschrift (en bijlagen) bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene :

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 01.02.2019 {zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet 'dat deze ziekte een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“1. Op 5 november 2018 diende de verzoekende partij een medische regularisatieaanvraag in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De verzoekende partij voegde een standaard medisch attest, opgesteld door Dr. R. C., toe bij dit schrijven. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 15 oktober 2018 en voorzien van de identificatiegegevens van de verzoekende partij.

Naast de standaard medisch getuigschriften, voegde verzoeker twee bijlagen: een medisch attest van Dr. R. C. en een medisch verslag van 11 oktober 2018 dat werd opgesteld door Dr. M. B.

Door de arts-adviseur werd een advies opgesteld op 1 februari 2019. Vervolgens werd op 4 februari 2019 een beslissing genomen over de ingediende aanvraag door verzoeker.

In de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 4 februari 2019 wordt gesteld dat de aangehaalde medische situatie van de verzoekende partij niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

2. Verweerder baseert de bestreden beslissing op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel stelt dat een machtiging tot verblijf kan worden toegekend voor de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Dit wetsartikel spreekt telkens van “een reëel risico”.

Artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet stelt dit als volgt: [...]

Op grond van artikel 9ter, §3, 4° en 5° van de Vreemdelingenwet kan de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaren indien de in artikel 9 §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9 §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar beide bepalingen om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partij betoogt echter dat de aangehaalde elementen door verzoeker in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 5 november 2018 niet zorgvuldig werden overwogen.

3. Door de arts-adviseur wordt in zijn advies overwogen dat verzoeker op 11 oktober 2018 een ingreep onderging onder lokale verdoving (rachianestésie). Dit betreft een element dat niet eerder door verzoeker werd ingeroepen, zo stelt de arts-adviseur.

Door de arts-adviseur wordt aangehaald dat verzoeker een ingreep onderging wegens een anale fissuur (scheur) en geprolabeerde (uitgezakte) hemorroïden (aambeien). De ingreep werd sterk bemoeilijkt omdat de fissuur bedekt werd door een marisk (omschreven door de arts-adviseur als een soort huidwrat bij anale fissuren).

De arts-adviseur wijst op het medisch verslag van de ingreep van Dr. M. B.

Uit dit verslag blijkt onder meer dat verzoeker 21 dagen werkonbekwaam was (“son incapacité temporaire de travail est de 21 jours”). Deze passage wordt overgenomen door de arts-adviseur doordat uit het advies blijkt dat er “21 dagen werkonbekwaamheid” werden weerhouden.

Uit het verslag van Dr. M. B. (waarop de arts-adviseur zich steunt) blijkt eveneens dat verzoeker vier soorten medicatie dient te nemen. Het gaat om de middelen Zaldiar, Ibuprofen, Colofiber en Folavit. Al deze middelen worden door Dr. M. B. voorgeschreven voor een onbepaalde duurtijd ("indeterminée").

Door de arts-adviseur wordt erkend dat verzoeker deze middelen moet nemen.

Hij stelt echter dat "de herstelperiode" op het moment van het advies (1 februari 2019) reeds "ruimschoots" overschreden werd, waardoor er "geen nood" meer zou bestaan om drie van de vier middelen te nemen (Zaldiar, Ibuprofen en Colofiber). De arts-adviseur gaat er kennelijk vanuit dat deze middelen slechts voor een beperkte periode dienen genomen te worden na het uitvoeren van de ingreep.

Dit is echter een foutief uitgangspunt.

Door de behandelend art wordt de beperking van de medicatie niet voorzien. Het is niet gedurende een bepaalde "herstelperiode" dat deze medicatie enkel moet worden genomen. Het is voor de behandelend arts (Dr. M. B.) noodzakelijk om deze medicatie te nemen voor een onbepaalde duurtijd ("indeterminée"). Dit blijkt duidelijk uit het voorgebrachte attest.

Het blijkt echter niet dat de arts-adviseur hiermee heeft rekening gehouden.

Er blijkt evenmin dat de arts-adviseur zelfs maar een verklaring zou geven waarom de toediening van deze middelen zou beperkt moeten worden tot "de herstelperiode". Dit wordt in het advies van de arts-adviseur nergens verwoord, terwijl zijn mening indruist tegen de (medische) opinie van de behandelend arts van verzoeker.

Door de arts-adviseur wordt hierom artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geschonden, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

4. In navolging van het bovenstaande, wijst de verzoekende partij erop dat het onduidelijk is wat de arts-adviseur onder deze "herstelperiode" verstaat en waarom de inname van de Zaldiar, Ibuprofen en Colofiber tot deze (ongedefinieerde) periode zou moeten beperkt worden.

De omschrijving van deze "herstelperiode" wordt nergens gegeven door de arts-adviseur.

Gaat het om enkele weken, maanden of een andere periode?

Dit wordt niet kenbaar gemaakt in de bestreden beslissing en bijgevolg evenmin aan de verzoekende partij, in strijd met de formele motiveringsverplichting.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische gronden dienen te worden opgenomen. Bovendien en niet in het minst dient de motivering afdoende te zijn.

De term "afdoende", bevestigd door de rechtspraak van de Raad van State, vereist dat de deugdelijke motivering meer is dan een loutere abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent zijn, d.w.z. duidelijk te maken hebben met de beslissing. Zij moet daarenboven draagkrachtig zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden (RvS 1 februari 1983, nr. 22.896; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.565; RvS 9 juni 1993 nr. 43.259; RvS 12 augustus 1993, nr. 43.852; RvS 30 juni 1993, nr. 43.556). Daarenboven en niet in het minst impliceert het begrip 'afdoende' dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing;

Bovendien blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat de motivering een beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is

(I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, Die Keure, 1999, 150);

Hieraan is, gelet op het bovenstaande, niet voldaan.

Er dient hierom een schending te worden vastgesteld van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

5. De beperking in de tijd van de medicatie die verzoeker moet nemen, volgens de (bestreden) visie van de arts-adviseur, trekt zich tevens door naar het vierde middel dat verzoeker neemt (Folavit).

Ook hier dient vooreerst opgemerkt te worden dat door de behandeld arts (Dr. M.B.) werd aangegeven dat ook dit middel voor een onbepaalde duurtijd ("indeterminée") moet worden genomen door verzoeker.

De arts-adviseur stelt echter dat dit middel niet verder moet worden ingenomen door verzoeker.

Hiervoor lijkt de arts-adviseur te verwijzen naar de vaststelling van objectieve "medische indicaties" of dit middel moet worden genomen door verzoeker. De arts-adviseur stelt dat de chronische toediening van dit middel onnodig zou zijn omdat het in voldoende mate aanwezig zou zijn in gewone voeding en dat er geen "verdere medische indicatie" zou bestaan voor de toediening ervan.

Aldus was de arts-adviseur van mening dat er minstens een medische indicatie bestond om dit middel toe te dienen:

"voorliggend medisch dossier objectificeert ook geen verdere medische indicatie voor chronische toediening van foliumzuur"

(stuk 1, eigen accentuering).

Het is echter onduidelijk waarom de arts-adviseur deze mening thans (op het moment van het formuleren van het advies op 1 februari 2019) niet langer is toegegaan. De mening dat foliumzuur voldoende in normale voeding aanwezig is, strekt zich ook uit over de periode dat de arts-adviseur van mening was dat er wél een medische indicatie bestond om het middel toe te dienen.

Het blijkt bovendien dat de behandeld arts van verzoeker (Dr. M.B.) een tegengestelde mening was toegegaan. Uit het gevoegde medisch verslag bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd net wel aangegeven dat dit middel voor onbepaalde duurtijd moet worden genomen door verzoeker ("indeterminée").

Er was dus weldegelijk een medicatie indicatie aanwezig voor Dr. B., zowel op het moment dat zij haar medisch attest opstelde als nadien. Het komt dan ook minstens aan de arts-adviseur toe om met meer zorgvuldigheid te bepalen waarom de medische indicatie voor de inname van dit middel volgens hem niet langer actueel zou zijn.

Door de arts-adviseur wordt hierom artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geschonden, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

Zoals verzoeker aangeeft stellen de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische gronden dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

De term "afdoende" houdt in dat de motieven draagkrachtig moeten zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden (RvS 1 februari 1983, nr. 22.896; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.565; RvS 9 juni 1993 nr. 43.259; RvS 12 augustus 1993, nr. 43.852; RvS 30 juni 1993, nr. 43.556). De motivering moet in rechte en in feite evenredig zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoeker acht de motieven niet afdoende.

Aangaande de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad ook niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het afdoende karakter van de motieven en het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel worden beoordeeld in het licht van de relevante wetsbepaling, in casu artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dat verzoeker eveneens geschonden acht.

Deze bepaling luidt als volgt:

“§1

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§2 [...]

§3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan. [...]”

Verzoeker is van oordeel dat de door hem aangehaalde elementen niet zorgvuldig werden overwogen. Verzoeker stipt aan dat hij een medisch element had aangehaald dat niet eerder werd ingeroepen, zoals ook erkend door de arts-adviseur. Het betreft een ingreep die hij heeft ondergaan voor een anale fissuur en geprolabeerde hemorrhoiden. De ingreep werd bemoeilijkt omdat de fissuur werd bedekt door een marisk. Uit het verslag van Dr. M.B. bleek dat verzoeker 21 dagen werkonbekwaam was. Verzoeker vervolgt dat uit dit verslag ook blijkt dat hij 4 soorten medicatie moet innemen en dat deze middelen voor onbepaalde duurtijd werden voorgeschreven. De arts-adviseur is echter van oordeel dat de herstelperiode op het ogenblik van het advies, zijnde 1 februari 2019, ruimschoots werd overschreden en er geen nood meer is aan het nemen van drie van de vier middelen (Zaldiar, Ibuprofen en Colofiber). Volgens verzoeker gaat de arts er kennelijk vanuit dat die middelen slechts voor een beperkte periode dienen genomen te worden, wat volgens hem een foutief uitgangspunt is. Hij stipt immers aan dat de behandelende arts geen beperking heeft voorzien en uitdrukkelijk heeft voorzien dat de medicatie voor onbepaalde duur moet ingenomen worden. Volgens verzoeker heeft de arts-adviseur hier geen rekening mee gehouden, noch heeft zij hiervoor een verklaring gegeven, noch heeft zij verwoord waarom de toediening van die drie middelen zou beperkt moeten worden. Hierin ziet verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vervolgt dat het onduidelijk is wat de arts-adviseur verstaat onder de herstelperiode en waarom de inname van Zaldiar, Ibuprofen en Colofiber tot die ongedefinieerde periode zou moeten beperkt worden. Hij vraagt zich af of het om weken, maanden of een andere periode gaat. Omdat dit niet verduidelijkt wordt, oordeelt verzoeker dat dit strijdt met de formele motiveringsplicht. Hij definieert vervolgens de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

Tot slot gaat verzoeker in op het vierde “medicijn” dat hij moet innemen, Folavit (of foliumzuur) en stipt hij aan dat Dr. M.B. van oordeel is dat hij dit voor onbepaalde duur moet innemen. De arts-adviseur is evenwel van mening dat verzoeker dit niet verder moet innemen omdat er geen verdere medische indicatie voor bestaat. Voor verzoeker is het wederom onduidelijk waarom de arts-adviseur die mening is toegedaan. Immers het feit dat foliumzuur voldoende in normale voeding aanwezig is, strekt zich ook uit over de periode dat de arts-adviseur van mening was dat er wel een medische indicatie bestond om het middel toe te dienen. De arts-adviseur had volgens verzoeker dan ook met meer zorgvuldigheid moeten bepalen waarom de medische indicatie voor dit middel niet langer actueel zou zijn.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker het gedeelte van de bestreden beslissing gestoeld op artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet waarin wordt gesteld dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging van verblijf reeds in het kader van een vorige aanvraag werden ingeroepen niet betwist. Dit deel van de beslissing is ondersteund door het deel van het medisch advies dat betrekking heeft op de hyperthyroïdie en neutropenie in de voorgeschiedenis. Verzoeker gaat wel in op het deel van de bestreden beslissing gestoeld op artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet waarin de arts-adviseur van oordeel is dat de nieuwe problematiek van de anale fissuur, aambeien en marisk kennelijk geen ziekte is die beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad onderstreept dat de ambtenaar-geneesheer als enige bevoegd is voor de beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van de arts-adviseur, noch van de behandelende arts om uit te maken of verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst.

De beoordelingsvrijheid die de arts-adviseur heeft bij het geven van zijn advies doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, zoals verzoeker aanvoert, hetgeen onder meer inhoudt dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing of het medisch advies is gesteund. Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid voor de ambtenaar-geneesheer om, indien hij dit

nodig acht, de vreemdeling te onderzoeken of een bijkomend advies in te winnen van deskundigen. De ambtenaar-geneesheer moet evenwel niet van een bijzondere expertise blijk geven om de door de vreemdeling ingediende medische attesten te beoordelen en is hij niet verplicht om zich met een gespecialiseerd arts in verbinding te stellen, enkel omdat het standaard medisch getuigschrift van de vreemdeling door een geneesheer-specialist is opgesteld (RvS 6 november 2013, nr. 225.353). Het is de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder een eigen medisch onderzoek te voeren of zonder een bijkomend advies van een deskundige te vragen indien hij van mening is dat hij ook zonder dergelijk eigen onderzoek of zonder dergelijk advies een onderbouwd advies kan geven. In dat geval moet hij een lezing van de getuigschriften doorvoeren die steun vindt in de uitdrukkelijke bewoordingen ervan of moet hij duidelijk aangeven waarom hij tot een eventueel ander standpunt komt dan de behandelende arts (RvS 20 april 2017, nr. 237.959).

Anders dan verzoeker voorhoudt, meent de Raad dat de arts-adviseur wel alle elementen zorgvuldig heeft gewogen. Het is niet betwist dat verzoeker bij zijn aanvraag vier attesten heeft voorgelegd, twee van de behandelende chirurg van 11 oktober 2018 waaronder een verslag van arbeidsongeschiktheid tussen 11 oktober 2018 en 4 november 2018 en een verslag van daghospitalisatie. Daarnaast twee attesten van de huisarts R.C. waarvan een van ongekende datum en een van 15 oktober 2018. Het medisch advies van de arts-adviseur dateert van 1 februari 2019, dus van meer dan drie maanden na de ingreep die verzoeker onderging voor de anale scheur en aambeien op 11 oktober 2018.

Verzoeker leest een tegenstrijdigheid tussen het standpunt van de behandelende chirurg en de arts-adviseur, nu de chirurg melding heeft gemaakt van het feit dat verzoeker 4 medicijnen voor een onbepaalde duur moet innemen, terwijl de arts-adviseur van oordeel is dat de herstelperiode ruimschoots is overschreden zodat er geen nood meer is aan pijnstillende, ontstekingsremmende en stoelgangverzachtende medicatie. Wat betreft folavit of foliumzuur is er volgens de arts-adviseur geen verdere indicatie meer voor een chronische toediening van deze vitamine aangezien die voldoende in normale voeding aanwezig is. Zoals supra gesteld heeft de arts-adviseur een zeer ruime beoordelingsvrijheid en mag hij wel degelijk afwijken van het standpunt van de behandelende artsen, zolang duidelijk wordt aangegeven waarom.

De Raad ziet vooreerst niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid tussen het standpunt van de behandelende chirurg zoals weergegeven in het onvolledig verslag van de daghospitalisatie en het standpunt van de arts-adviseur. De medicatie die de chirurg had neergeschreven was duidelijk bedoeld als "traitement à la sortie", dus behandeling bij het ontslag uit het ziekenhuis vlak na de ingreep. Het feit dat dokter B.M. daarbij inderdaad melding maakt van "durée indéterminée" of onbepaalde duur, kan niet gelijk gesteld worden met "levenslang" of "onbepaalde duur". Als de duur niet kan bepaald worden, is dit niet noodzakelijk tegenstrijdig met de vaststelling van de arts-adviseur, meer dan drie maanden na de anale ingreep, dat die herstelperiode kan overschreden zijn. Er staat overigens bij het medicijn zalidar bv. duidelijk aangegeven "selon douleur" (al naargelang de pijn, vrij vertaald). Bijkomend had de behandelende chirurg, Dr. B.M. ook enkel gewag gemaakt van een arbeidsongeschiktheid tot en met 4 november 2018. Ook al kan een arbeidsongeschiktheidsperiode misschien niet geheel gelijkgesteld worden met een herstelperiode, blijkt toch dat de arbeidsongeschiktheidsperiode al ruim verstreken is voordat de arts-adviseur in het medisch advies vaststelt dat de herstelperiode overschreden is. Mocht er dan toch een tegenstrijdigheid zijn tussen het standpunt van de chirurg bij ontslag en het standpunt van de arts-adviseur meer dan drie maanden na de ingreep, quod non, blijkt wel degelijk dat de arts-adviseur haar standpunt duidelijk heeft verklaard, toegelicht en verwoord. De Raad acht het wel degelijk afdoende duidelijk waarom de arts-adviseur meer dan drie maanden na de ingreep, die in daghospitalisatie kon doorgaan, heeft aangegeven waarom de drie medicijnen, zijnde een pijnstillers, een ontstekingsremmer en stoelgangverzachtende medicatie en een vitamine niet langer noodzakelijk zijn. Ze wijst enerzijds op het feit dat de herstelperiode ruimschoots is overschreden en stelt anderzijds dat de vitamine niet chronisch moet toegediend worden omdat dit voldoende in een normale voeding aanwezig is. Verzoeker dringt aan op de motieven van de motieven, doch de Raad acht dit te vergaand. De arts-adviseur moest niet nog verder duiden hoelang voor haar de herstelperiode in beslag nam opdat het duidelijk zou zijn voor verzoeker waarom de medicatie niet langer wordt weerhouden. Evenmin was vereist dat de arts-adviseur verder verduidelijkt waarom vlak na de ingreep wel, en na drie maanden niet langer een chronisch toedienen nodig is van foliumzuur nu ze reeds heeft verduidelijkt dat dit thans voldoende uit de normale voeding kan worden geabsorbeerd. Opnieuw meent de Raad dat het feit dat de behandelende chirurg wat betreft de vitamine een onbepaalde duur had aangegeven, dit niet gelijkstaat aan levenslang of een onbepaalde duur.

Bovendien vindt het standpunt van de arts-adviseur ook steun in het standaard medisch getuigschrift dat van iets recentere datum is dan het attest van de chirurg na de anale ingreep. In dit attest wordt enkel nog gewag gemaakt van een noodzakelijke opvolging voor de hyperthyroïdie en neutropenie. Er wordt onder B "diagnose" zelfs niets meer vermeld. Bij "traitement médical" staat iets geheel onleesbaar, onder "intervention/hospitalisation" staat "suivi régulier: hyperthyridie - neutropenie. Onder D "quelles seraient les conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement » wederom enkel "surveiller neutropenie risque + hypothyridie » (opvolging risico neutropenie + hyperthyroïdie" – eigen vertaling). Onder F aangaande de specifieke noden inzake medische opvolging en de vraag of er een medische nood is aan tenlasteneming, stelt de huisarts enkel "suivi" (opvolging – eigen vertaling). Ook in het attest van onbepaalde datum van de huisarts wordt wederom enkel gewag gemaakt van de hyperthyroïdie en ernstige neutropenie waarvoor een medische opvolging noodzakelijk is. Bijgevolg kan hieruit niet afgeleid worden dat de behandelende huisarts zelf nog een opvolging noodzakelijk acht voor de anale problematiek. Verzoeker gaat ook in het geheel niet in op de hyperthyroïdie en neutropenie, zoals supra reeds vastgesteld.

De arts-adviseur heeft op zorgvuldige, afdoende en redelijke wijze weergegeven waarom de medische indicatie voor de drie medicijnen en de vitamine niet langer actueel is.

De Raad kan geen schending aannemen van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht of van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, noch van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES